

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Bohuslavy Drahošové a soudců JUDr. Jany Záviské a JUDr. Petra Indráčka v právní věci žalobce **Ing. V. K.**, zastoupeného Mgr. Tomášem Gureckým, advokátem se sídlem Ostrava-Poruba, J. Skupy 1639/21, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, adresa pro doručování Ostrava, Zelená 3158/34a, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13.5.2011, o zamítnutí odvolání proti platebnímu výměru Okresní správy sociálního zabezpečení Frýdek-Místek ze dne 14.12.2010,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. České republice **s e n e p ř i z n á v á** právo na náhradu nákladů řízení.

IV. **Odměna** advokáta Mgr. Tomáše Gureckého **se určuje částkou 8.228,- Kč**, která bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 13.5.2011 č.j. X, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti platebnímu výměru Okresní správy sociálního zabezpečení Frýdek-Místek (dále jen „OSSZ“) č.j. X ze dne 14.12.2010 o povinnosti uhradit dlužné pojistné a penále jako opožděné. Okresní správa sociálního zabezpečení uvedeným platebním výměrem uložila žalobci toto dlužné pojistné a penále v celkové výši 189.367,- Kč za období roků 1994-2009.

Žalobce v žalobě namítal nezákonnost rozhodnutí žalované, které je v rozporu se správním řádem – zákonem č. 500/2004 Sb. v platném znění. Žalovaná podle něj rozhodla o odvolání jako o opožděném zcela účelově a záměrně, aniž by zjistila skutkový stav věci a jeho zdravotní potíže, kterými trpěl i v době, kdy byl ve stresu a byl odkázán na pomoc jiných lidí. Žalobce požádal žalovanou o prominutí zmeškání lhůty, avšak žalovaná rozhodla zcela účelově tak, aby nemusela řešit vážné vady v rozhodování svých orgánů, aniž by hodnotila a vzala na vědomí vyjádření ředitele Finančního úřadu ve Frýdku-Místku, který v závěru roku 2010 informoval OSSZ o tom, že nový správce daně žalobce mimo jiné i s ohledem na rozsudek Krajského soudu v Ostravě č.j. 22Ca 246/1994-28 a sp. zn. 22Ca 247/94 zrušil všechny daňové závazky žalobce, na základě nichž byly vedeny vůči němu nezákonné exekuce. V dalším obsahu žaloby žalobce uvádí důvody, ve kterých spatřuje nezákonnost vydaného platebního výměru OSSZ ve Frýdku-Místku ze dne 14.12.2010. Závěrem žalobce navrhoval zrušení v záhlaví rozsudku označeného rozhodnutí žalované, jakož i rozhodnutí OSSZ ve Frýdku-Místku ze dne 14.12.2010 a vrácení věci žalované k dalšímu řízení.

Žalovaná přípisem ze dne 11.11.2013 sdělila, že navrhuje zamítnutí žaloby. K samotné žalobě uvedla mimo jiné, že při doručování platebního výměru byla zásilka žalobci uložena v provozovně provozovatele poštovních služeb a zároveň byl žalobce vyrozuměn, že je připravena k vyzvednutí ode dne 23.12.2010. Písemné vyhotovení platebního výměru ze dne 14.12.2010 bylo žalobci doručeno v souladu s ust. § 24 odst. 1 správního řádu dne 3.1.2011. Přestože žalobce napadený platební výměr převzal osobně dne 8.1.2011 a odvolání mohl podat nejpozději do 18.1.2011, učinil tak až dne 19.1.2011, tj. po uplynutí lhůty pro podání odvolání. Žalovaná uvedla, že neshledala pochybení při stanovení výše dlužného pojistného a penále, které bylo předepsáno žalobci k úhradě prvoinstančním rozhodnutím a odvolání zamítla jako opožděné.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 13.5.2011 č.j. č.j. X, připojeným správním spisem žalované sp. zn. OSP/19/11 týkajícím se odvolání proti platebnímu výměru OSSZ ve Frýdku-Místku ze dne 14.12.2010 č.j. X a dalším spisem žalované sp. zn. OSP/54/11 ve věci neprominutí zmeškaní úkonu – lhůty pro podání odvolání a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel krajský soud z ust. § 65 a násl. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované (ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalované sp. zn. OSP/19/11 vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že platebním výměrem OSSZ ve Frýdku-Místku ze dne 14.12.2010 č.j. X byl žalobci předepsán k úhradě doplatek na pojistném podle zákona č. 589/1991 Sb., včetně penále z jednotlivých poplatků na pojistném a ze záloh na toto pojistné v úhrnné výši 189.367,- Kč. K platebnímu výměru je připojena dodejka od jeho doručování žalobci, ze které krajský soud zjistil, že písemnost byla uložena na poště dne 23.12.2010. Podle této dodejky žalobce platební výměr převzal oproti vlastnoručnímu podpisu dne 8.1.2011. Proti uvedenému rozhodnutí – platebnímu výměru podal žalobce odvolání datované dnem 17.1.2011, které podal na Poště Frýdlant nad Ostravicí dne 19.1.2011. Uvedený správní spis obsahuje dále jednotlivé přehledy pohledávek vůči žalobci týkajících se plateb pojistného a penále ze záloh na pojistné a z doplateků tohoto pojistného. Součástí spisu jsou i přehledy o příjmech a výdajích OSVČ za roky 2007, 2008 a 2009. Podle přípisu žalované ze dne 2.3.2011 adresovaného žalobci byl žalobce vyzván, aby prokázal a odůvodnil zmeškaní lhůty pro odvolání proti platebnímu výměru do 5-ti dnů. Žalobce na to doručil přípis žalované ze dne 27.3.2011 (tento podal na Poště Frýdlant nad Ostravicí dne 29.3.2011), v němž vyslovuje nesouhlas s požadavkem placení pojistného, avšak podle obsahu tohoto přípisu důvody zmeškaní odvolací lhůty, tj. zhoršený zdravotní stav, nijak neprokázal. Následovalo rozhodnutí žalované ze dne 4.4.2011, jímž zmeškaní úkonu – lhůty pro odvolání žalobci prominuto nebylo. V odůvodnění tohoto rozhodnutí – usnesení žalovaná uvedla mimo jiné, že žalobce průkazně nedoložil svá tvrzení o dlouhodobých zdravotních problémech. Toto rozhodnutí podle dodejky žalobce oproti vlastnoručnímu podpisu převzal dne 18.4.2011.

Správní spis žalované OSP/54/11 kromě shora citovaných listin obsahuje odvolání žalobce datované dnem 18.4.2011 proti rozhodnutí žalované ze dne 4.4.2011. Toto odvolání žalobce podal na Poště Frýdlant nad Ostravicí dne 20.6.2011. Tento spis dále obsahuje usnesení Ministerstva práce a sociálních věcí ČR ze dne 23.8.2011, kterým neprominulo zmeškaní podání odvolání žalobcem proti rozhodnutí žalované ze dne 4.4.2011 a dále rozhodnutí téhož ministerstva z června 2012, kterým odvolání žalobce ze dne 18.4.2011 podané dne 20.6.2011 proti rozhodnutí žalované ze dne 4.4.2011, zamítlo jako opožděné.

Podle ust. § 83 odst. 1 správního řádu (zákon č. 500/2004 Sb. v platném znění) odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí, pokud zvláštní zákon nestanoví

jinak. Zákon tedy stanoví obecnou odvolací lhůtu počítanou ve dnech, kdy počátek této lhůty je první den následující po oznámení rozhodnutí (ust. § 72 správního řádu). V projednávané věci bylo rozhodnutí správního orgánu prvního stupně – platební výměr OSSZ ve Frýdku-Místku ze dne 14.12.2010 žalobci doručováno prostřednictvím pošty tak, že písemnost byla uložena dne 23.12.2010, jak bylo prokázáno údajem na dodejce z doručování této písemnosti žalobci. Písemnost tedy byla řádně uložena v souladu s ust. § 23 odst. 3 písm. b) správního řádu v provozovně provozovatele poštovních služeb. Dle téže dodejky si žalobce oproti vlastnoručnímu podpisu předmětný platební výměr převzal osobně dne 8.1.2011. Byla-li písemnost uložena prokazatelně již dne 23.12.2010 a žalobce si ji v 10-ti denní lhůtě nevyzvedl, považuje se tato písemnost za doručenou dnem 3.1.2011 (neboť 2.1.2011 byla neděle a podle ust. § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu byl posledním dnem lhůty nejbližší příští pracovní den, tedy pondělí 3.1.2011). Patnáctidenní zákonná lhůta pro podání odvolání započala běžet následujícího dne a skončila dne 18.1.2011. Protože žalobce prokazatelně podal odvolání až 19.1.2011, učinil tak po marném uplynutí stanovené lhůty pro podání odvolání, tedy opožděně.

K uvedenému je nutno dodat, že jestliže žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím žalobcovu odvolání zamítla jako opožděné, postupovala tak zcela v souladu s příslušnými ustanoveními správního řádu, a není proto možno přisvědčit žalobcově námitce, že o jeho odvolání rozhodla účelově a záměrně aniž by zjistila jeho zdravotní potíže a skutkový stav, a že tak učinila proto, aby nemusela řešit vážné vady rozhodování svých orgánů. Naopak žalovaná rozhodla zcela zákonným způsobem a nikoliv – podle žalobních námitek žalobce – tak, že by porušila základní zásady správního řízení uvedené v ust. § 2 – 8 správního řádu. Vytýkal-li žalobce žalované, že nezjistila jeho zdravotní potíže, pak k této části jeho žaloby je nutno dodat, že ani z jednoho z obou správních spisů nevyplývá, že by žalobce své zdravotní problémy jakýmkoliv hodnověrným způsobem prokázal, např. zdravotním potvrzením či zprávou, k čemuž ostatně byl prokazatelně i písemně vyzýván. Proto také mimo jiné žalobci nebylo vyhověno v jeho žádosti o prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání proti rozhodnutí orgánu prvního stupně. Konečně jako zcela irelevantní hodnotí krajský soud i námitku žalobce, že žalovaná rozhodla „o výsledku odvolání žalobce dříve, než bylo doručeno odůvodnění odvolání žalobce“. Jestliže totiž žalovaná napadeným rozhodnutím odvolání žalobce zamítla jako opožděně podané, nebyla povinna zabývat se v odůvodnění samotnými důvody podaného odvolání.

Vzhledem k výše uvedenému soud žalobu jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěch neměl a žalovaná se tohoto práva výslovně vzdala.

České republice nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení v souladu s ust. § 60 odst. 4 s.ř.s. (žalobci byl na jeho žádost ustanoven zástupce z řad advokátů, jelikož byly dány podmínky pro jeho osvobození od soudních poplatků a náklady s tím spojené hradí stát).

Ustanovenému právnímu zástupci žalobce byla přiznána odměna za zastupování žalobce v rozsahu dvou úkonů právní pomoci po 3.100,- Kč a dvou režijních paušálů po 300,- Kč podle vyhlášky č. 177/96 Sb., ve znění pozdějších předpisů, tj. 6.800,- Kč a s připočtením 21% daně z přidané hodnoty ve výši 1.428,- Kč činí jeho celková odměna 8.228,- Kč.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **lze** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 5. prosince 2013

JUDr. Bohuslava Drahošová

předsedkyně senátu